

EXPUNERE DE MOTIVE

Organizarea și funcționarea camerelor de comerț și industrie din România a fost reglementată prin Decretul-lege 139/1990, acesta fiind unul din primele acte normative postrevoluționare privind o instituție specifică economiei de piață, cu o veche tradiție în majoritatea statelor. Pe teritoriul României camerele de comerț au fost înființate la jumătatea secolului al XIX-lea și au fost desființate în 1949, ca fiind considerate incompatibile cu economia socialistă. În perioada regimului comunist a existat numai o singură camera de comerț, respectiv Camera de Comerț și Industrie a României, cu atribuții în special pentru promovarea comerțului exterior.

Aplicarea imediată a Decretului-lege nr.139/1990 a condus la renașterea sistemului cameral, astfel că în perioada mai-decembrie 1990 au fost înființate camere de comerț și industrie în toate județele țării. Prima preocupare a noilor organizații a fost să constituie și să operaționalizeze oficiile registrului comerțului în fiecare județ pe care le-au administrat cu rezultate până în octombrie 2002, când au fost trecute la Ministerul Justiției.

Dezvoltarea economiei de piață, creșterea ponderii sectorului privat în formarea produsului intern brut, apariția asociațiilor profesionale, pregătirea aderării României la Uniunea Europeană, precum și tendințele înregistrate în evoluția mediului de afaceri au condus la necesitatea îmbunătățirii cadrului legislativ privind organizarea și funcționarea camerelor de comerț și industrie, de armonizare cu tradiția și practica țărilor europene și de adaptare la schimbările economice interne și externe.

Propunerea legislativă privind Legea camerelor de comerț și industrie din România a fost elaborată pe baza unui studiu comparativ al reglementărilor în materie existente în țările europene și de pe alte continente, pe baza experienței acumulate de camerele de comerț și industrie în cei peste 16 ani de funcționare și ținând seama de tendințele manifestate în evoluția organizațiilor neguvernamentale.

Prezenta propunere legislativă menține multe din principiile Decretului-lege nr. 139/1990, respectiv membria voluntară, în virtutea dreptului constituțional la liberă asociere, caracterul neguvernamental, apolitic și autofinanțarea, ca fiind condiții care asigură independența totală a acestor organizații în relațiile cu puterea, misiunea de reprezentant și apărător al intereselor comunității de afaceri și al membrilor etc. Nu mai puțin, evitând să transforme legea într-un statut, cu reglementări detaliate, proiectul conține reglementările necesare și promovează soluții noi, din care menționăm :

- introducerea noțiunii de sistem al camerelor de comerț și industrie;
- redefinirea atribuțiilor camerelor de comerț și industrie raportate la cadrul legislativ în vigoare și necesitățile comercianților;
- definirea situațiilor de conflict de interese în care s-ar putea afla membrii conducerii unei camere de comerț sau salariații acesteia;
- definirea camerelor de comerț bilaterale, constituirea și atribuțiile lor;
- diversificarea categoriilor de membri, prin includerea asociațiilor regionale ale camerelor de comerț, structuri care și-au dovedit utilitatea în contextul dezvoltării regionale.

La elaborarea propunerii legislative s-a acordat atenție definirii rolului și atribuțiilor camerelor de comerț și industrie, organizații care s-au consacrat în cadrul comunității de afaceri ca principal furnizor de servicii de informare comercială, asistență și consultanță. În acest sens, s-a prevăzut găzduirea de către camerele de comerț a birourilor de asistență pentru societățile comerciale, emiterea certificatelor constatoare ce

trebuie depuse de comercianți la diferite instituții publice, prin integrare de date într-un document unic.

Propunerea legislativă privind Legea camerelor de comerț și industrie din România introduce cazierul comercial, ținut de camerele de comerț sub forma unei baze de date cu societăți comerciale în faliment sau sancționate pentru nerespectarea legilor în relațiile cu parteneri sau cu organisme ale statului. Cazierul comercial va furniza informații de natură onorabilității comercianților, pentru crearea unor relații de afaceri bazate pe loialitate și încredere.

Reglementarea accesului camerelor de comerț și industrie la informațiile publice, în general, și la informațiile din registrul comerțului, în special, este de asemenea un aspect abordat, motivat prin existența în sistemul actual de distribuție a informațiilor din registrul comerțului a unor încălcări a legii concurenței, prin practica țărilor europene din Uniunea Europeană și prin noua reglementare a Comisiei Europene privind reutilizarea informației publice prin produse cu valoarea adăugată, care să dezvolte o piață concurențială a serviciilor de informații.

În legătură cu statutul juridic al Camerei de Comerț și Industrie a României este de subliniat menținerea soluției organizatorice actuale, anume cea de cameră a comercianților și nu cea de uniune a camerelor de comerț județene, opțiune motivată prin asigurarea continuității activității camerei naționale. Prin această structură organizatorică este garantată menținerea celor aproximativ 270.000 de membri actuali care sunt egali în drepturi, având un unic drept de vot. Totodată, se realizează și reprezentativitatea reală a comunității de afaceri conferită de prezența firmelor cu reprezentare națională și a asociațiilor profesionale, a camerelor bilaterale și a altor organizații implicate în activitatea economică.

Față de cele prezentate, s-a întocmit propunerea legislativă pe care o supunem Parlamentului spre adoptare.

Pentru inițiatori,
Lider Grup,
Cristian RADULESCU